

Nagypéntek

„Igen, a mi bűneinkért szúrták át, a mi gonoszságainkért törték össze; a mi békességünkért érte utol a büntetés, az ő sebei szereztek nekünk gyógyulást.” (Iz 53,5)

Kedves Testvérek!

Carl Gustav Jung, a lelkészcsaládból származó nagy svájci pszichológus, házának egyik ablakára a keresztet hordozó Krisztus képét festette. - Tudja, ez a legfontosabb, amit meg kell tanulnunk... - mondta egy látogatójának, egy teológiai tanárnak. – Nemrég jártam Indiában, és döbbsentem rá újra erre. Bármely földrészen élünk is, meg kell birkóznunk a szenvedés kérdésével. A távol-keleti ember igyekszik érzéketlenné válni a szenvedéssel szemben. Mi, nyugatiak, inkább a legkülönbözőbb testi, lelki és szellemi kábítószerekhez folyamodunk. Egyik sem kielégítő megoldás. A szenvedést le kell győzni. Ez csak akkor lehetséges, ha magunkra vállaljuk. Ezt tanuljuk a keresztet hordozó Krisztustól.

Ma föltekintünk a keresztet hordozó, a kereszten függő Krisztusra, s megtanuljuk tőle újra, hogy vannak kereszték, amelyeket nem lehet elkerülni, hanem magunkra kell venni, s úgy legyőzni.

A kereszten függő töviskoronás Királyunkat szemlélve ismerjük fel, hogy ma is vannak, akik szintén mérhetetlen kínokat okozó koronát viselnek: koronavírus. Ők egyé válhatnak a szenvedésben a töviskoronát viselő Krisztussal. Imádkozzunk értük, hogy ezt tudják megtenni. Töviskoronás Jézusunk pedig velük és bennük szenved most is.

Jöjj, a kereszthez lélek, ha bánat terhe nyom.
Jöjj, itt lecsendesül majd a sajgó fájdalom.
Miért fogja el lelked a néma csüggedés?
Tekints rám és megtanítalak, hogy mi a szenvedés.

Szívem a kereszten teérted is vérzett,
S cserébe mit kért tőled? Csak szeretetedet!
Ó, szeress és ajánld nekem nyomasztó kínodat,
Vedd fel, mint én, a keresztedet, és kövesd utamat.

A szenvedés tűzében tisztítom lelked én.
A szenvedések szárnyán száll szíved felém.
Jöjj, látod én, megértelek, szeretlek gyermekem
Minden kiontott könnyed egy drágagyöngy nekem.

Már érted, ugye érted, mit a világ nem ért.
Hogy szenvedni mily édes Jézusnak és Jézusért.
Megáldlak, menj most bátran szenvedni, küzdeni.
S jöjj mindig a kereszthez erőt meríteni.